

אורות השבת

גלוון מס'
982

בטאון הרבנות והמועצה הדתית בא-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"

מנהלהן מערכת
הרב אברהם טרייקי

פרשת השבוע
עקב

עורך
הרב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א הבדיקות בתלמידי חכמים

ועתיה ישראלי מה ה' אלחיך שלא מענק כי אם
לייאח את ה' אלחיך ללבך בכל זרכיו ולאקבה
אתו ולעבד את ה' אלחיך בכל לבך ובכל נפשך
(דברים י, יב)

יש לתמונה, וכי כל המעלות הנשכנות הלו הם דבר של מה בכך, עד שהוגדרו בפי משה בלאשון 'מה ה' אלחיך שואל מעינך כי אם...!' אכן זהוי תמיית הש"ס (ברכות לג, ב): אטו וילעב את ה' אלחיך אין לו להקב"ה בבית גניזה אלא אוצר של ריראת שמים, שנאי לראות ה' האओצרא' ושעה לו, וועל דשמייא להעתלות ולבואה לדי' יושמתם עשויהם ואותם' כל ישראל הגיעו לדרגתו של משה! ובויתר פלא הלא משא עצמו הוא דיבר את קץ השיבה הגמי – אין (כן) לבני משה מילטה זוטרטאה היא, וועל העומדים מומנאקסט זיע"א עקיב' רומז על ימי עקבתא דמשיחא שעריכים לחיזור ואפלו בשמיית המצוות הקלות שאים דש בעקבתי, כי אין לנו אפשרות לדעת אי זו מצווה תקרבת את הנוללה.

ודע שכוח השפעת הרב על צאן מרעיתו, אינו רק בחיו אלא הוא גם לאחר פטירתו מן העולם. דהנה לפיה המבוואר ברבינו יהוה (שעת קעה) עלה, דשרה מייל דחסידותה היו בבר ברכ' (תלמידיו רב), ולאחר פטירתו קבלו עליהם תלמידיו קליים כל אחד את ממדותיו של רב, שפיר קולמים להשיג بكل מדרגה זו של ריראת שמים. וזה כותב מדברה נשגבה של ריראת ה' ואהבתה ה' עד כדי מסירות נפש ממש, כמו' יש' בכל נפשך – אף' נוטל את נפשך. הנה כי כן עין רואה ואוזן שמעת מכאן, לאלו מדרגות רמות ונשגבות יוכל האדם להעתלות – עיי' שידבק בת"ח וילמד ממעשיהם.

ולול דמסתפניא התייחס (להלן דעות פ"ב) לכך ד' אשר העתיק שתים מרכז: אמרו על רב דכל ימיו לא שח שיחה בטליה, וכן כל ימיו לא הלך מילוי אחר תורה ובבל ציצית ותפלין, עיי' ש. וידוע דרב יוסף וריש' קיבלו עליהם מאורה אמרות. אך מושאו עצמאים יכולם של כל ימיו לא הגיביה את עיניו לעמלה מאורה אמרות. אך ההן מגיע כוח לעמוד זהה, סימנו את עיניהם. וכן אין לנו אלא להשווים מכאן, עד ההן מגיע כוח השפעת הרב על תלמידיו – עד כדי קבלות נשגבות מעין אלו. ובויתר יש להשווים על רב יוסף וריש' אשר סימנו את עיניהם, עיי' פ' שידעו שכחם מפקיעים מעצם את חיוב המצוות כדין סומה, שכן כבר אמרו 'גדול המצוות ועשה – ממי שאינו מצווה עשו'.

ולול דמסתפניא התייחס אמר, שגדול כוחו דרב זהה לאחר פטירתו – יותר מחייב, שכן בחיו לפחות התלמידים ממנו מידות אלו, אך לאחר פטירתו 'קידליך' אותם ממנה ננהלה. והיינו לאחר שההוריד מדרגות אלו לעולם, הרי שיש בכוחו הנחלים לתלמידיו, וכדרך שאמרו בנג' (דורים נה, א) עיי' פ' ומדבר מותנה מהנהיל (במדבר כא, ח-ט): 'כיוון שעשו אדים עצמו מדבר שהוא מופקר לכל – תורה וננהנתה במתנה, ופי רישוי כمبر ששהוא מופקר לכל – מלמד תורה בחוין. נחליל – תורה וננהנתה כמו ננהלה, עיי' ש. ובזה יובן מדוע דודא לאחר פטירתו קיבלו עליהם תלמידיו לדובק במידותינו.

וזדול מזויש לנו להוכיח מדברי הגמי (סוטה טט, ב): 'אמר רב יוסף למתנה אל תלמידיו עוננה דאייכא אנא, רב נחמן אמר למתנה אלתתני ריראת הטעא דאייכא אנא.' והרי רב יוסף וריענן היו אלא מותלmedi תלמידיו של רב, ואיך היאך העידו שלמדו ממנה מידת העונה וראתה חטא עד שבקש מהותנה להגיה בדבורי המשנה. ברם לדברינו עטי שפיר, שכן יש בכוח הרב להנחיל את מידותינו לתלמידיו ואף לתלמידי תלמידיו – גם לאחר פטירתו, ודוי'ק. **ויסימנא** טובא אמינה להאי מילטה, מטבע הלשון שנגנו לומר בפטירת הצדיקים שבק חיים לכל חי, דהכוונה זהה שהנחיל את מידותינו והנהנותו – לכל חי. ואפשר שזה גם עמוק דברינו יגדולים צדיקים במיתתם יותר מבוחחים.

ובזה יארו דברי הגמי (כתבות גג, ב) ביל דהוה באשכבותה דברי מזומנים לחיה העולם הבן, ופי התוציא (שם) דחיינו בלא דין בלא טורין, עיי' ש. ולמה, וכי השתפות באשכבותה דרבוי יש בה כדי לזכות את האדם בחיה העוה"ב בלא דין ובלא יורי, ועוזר להגר"א דסלר צ"ל (מכותב מלאויה) שכתב באברה, דעת רוחן הקונה בזה הוא שעיל די שמיית החספדים אוזות מידותיו והנהנותו של רב, קיבל האדים על עצם לדובק באחת ממידותיו – וזה היה רשות ראשית הדרך אשר הביאו עד כדי שהיא ראוי לחיה רואי' במאדי עשי, עכתי'ד. אלא שעדין י"ב לבאיורו, היאך יש בזה כדי להביא את האדם המשך דבר רב העיר במדורו "אורות הקשרות".

כח הרגל בדרך טובה

ויהי עקיב' תשעון, אומר רבבי ישראל מצ'ויטקוב ז'יע"א הסגולה לעמוד מול פיתוי היצר, כתבר ריש' עקיב' רומז למצוות הקלות שהאדם דש בעקביו. ככלומר שכוח הרגל לכלת בדרך טוביה כל כך גדול, שהוא השוד לניצח את יציר הארץ, בתחילת יש להעירים על היצור הארץ ולשלות את המצוות למצוות קלות, ומומילא היצור לא יתגדר כל כך לקיום. אולם אחרי שהאדם ירגיל את עצמו בדרך טוביה לקיים את המצוות קלותו, החלש אמר גיבור אני ויקבל תנינת כוחות מלמעלה, וסיעניתו אטו וויאת שיטות ולבוא לאו אוצר של ריראת שמים, שנאי לראות ה' האओצרא' ושעה לו, וועל דשמייא להעתלות ולבואה לדי' יושמתם עשויהם ואותם' כל ישראל הגיעו לדרגתו של משה! ובויתר פלא הלא משא עצמו הוא דיבר את קץ השיבה הגמי – אין (כן) לבני משה מילטה זוטרטאה היא. וועל העומדים מומנאקסט זיע"א עקיב' רומז על ימי עקבתא דמשיחא שעריכים לחיזור ואפלו בשמיית המצוות הקלות שאים דש בעקבתי, כי אין לנו אפשרות לדעת אי זו מצווה תקרבת את הנוללה.

מכבר אמר עליון ואלון
רב עוזיאל אדרי

רב המרכז והרפואי "סוטקה"
וק"ק "שבטי ישראל" שכונת י"א בא"ר שבע

לוח זמנים שבועי

לוח/zמנים	מודיק לבאר-שבע						
	יום א'	יום ב'	יום ג'	יום ד'	יום ה'	יום ש'	יום צ'
עלות השחר	27.8.22	28.8.22	29.8.22	30.8.22	31.8.22	21.8.22	22.8.22
זמן סליחות ותפילין							
זרחה - עין החמה							
סדי קדש לදעת בג'א							
סדי קדש להנאה והריה'							
סדי ברכות ק"ש							
חצות ים לילה							
טהרה בחוליה							
פלג המטה							
שקעה							
צאת התבכבים							

זמני הדלקת הנרות

פרק'ת השבוע:	עקב
הפטורה:	ותאמור ציון
כניסת השבת:	19:02
יציאת השבת:	19:52
רבנן תנס:	20:41

"שבת מברכין" 9:16 ו-5 חלקים.
המולד ביום שבת קודש שע"ה 9:16
ראש חודש אלול ביום שבת קודש וראשון המל"ט.

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משולחנו של מורהנו המרא דארה
הגאון הגדול רבי יהודה דרعي שליט"א

הלכות בישולי גויים

ש - האם יש הבדל בין איסור פת גויים לאיסור בישול גויים?

ת - ישנו לפחות שני הבדלים בין איסור בישול גוי. באיפה יש הקלות בנחתום גוי משאי' בbishol אין הבדל הן בbishol לעצמו והן בbishol אחרים. ב. בbishol גוי נאסר רק אם יש בי תנאים (כמו שיבואר בהמשך) משאי' באיפה נאסר בכל מקרה.

ש - מה הם התנאים באיסור בישול גוי?

ת - חול התנו שאיסור בישול גוי היה רק אם נתקיימו בי התנאים הבאים: א. רק בocal שעינוי נאכל כמות שהוא חי ויש צורך בישול כמו תפוא', בשר וכדומה, אבל דברים שנאכלים עם כשות חיים כגון עונצניות וכו' אינם מוחרים. אלומן יש לנו שטנאי זה תלוי במנחאותו מוקם שם מוגה נני המקומות הוא שאוכלים את אותו מן רק מוביל ויש יריד שאוכלו כי בטלה דעתו וכן להפוך ותמיד הולכים לפירוב מודעה שהוא נמצא. ב. לא סרו חכמים אלא דברי מاقل חלשים הרואים עלולות על שולחן מלכים ולא מזון פשוט כגון סידדים קטנים וכו'.

ש - האם בתנאים שיהו מועיל מעביר את התנו?

ת - לספרדים לפי דעת מרכז העברת התנו מועילה רק בפת שאם היהודי מבער התנו והגוי אופea את הלחם מטור משאי' בbishol לא מועיל וצריך שהחנהה של הסר על האש תהייה בדוקא בידי היהודי ורק אז יהיה מטור. אלומן לאשכנזים לפי דעת הרמ"א גם בbishol מספיק שהיהודים מודליק או מוחתה באש אפילו שהגוי מניה את שרוף, שהדין הוא, שאם אין טובע - אין חיקוב לתת את שכרו בו בים אף אם אס' ר' ר' נשי בפי בנים, אמונם כל זה בתנאי שהמאכל עוד לא הונבל כמאלן דושאי.

ש - גוי שחמס אוכל קר שבישול יהודי מה דינו?

ת - גוי שחמס אוכל קר כגון במטעדות, בתבי הארוחה כשרים שעובדים שם גויים והוא יכול התבשל קודם ע"י ישראל ונתקור, ורק לאחר הגשה הגוי מחמס את האוכל ומגישיו ע"פ שהוא יכול הוקפה עד שאיתו ראוי לאכילה והגוי מחממו ומכךו לאכילה הרי מטור לא כל חשש.

ש - מה דין כלים שבישול בהם גוי?

ת - כלים שבישול בהם גוי שהמאכלים היו כשרים בשווה דין כלים שבישול בהם מאכלות אסורות וחכלי אסור, וכך יש להיזהר במטבעות ציבוריים שעובדים שם גויים וכן במפעלי מזון שיש להקפיד להזכיר את כל הכלמים, הממעות והצינורות.

ש - מה דין צליה טיגון, מלוח כבוש ומעושן של גוי?

ת - צליה וטיגון הם בכיל אבל על מלוח כבוש ומעושן לנוזר חכמים וכן דגים מלוחים או מועשנים או ירקות חמוצים וכו' ע"פ שעשו ע"י גוי מותרים.

ש - בישול של ע"י אש ממש האסרו?

ת - אמונם בישול שנעשה ע"י חום חשמל כמו כירה חשמלית או פליטה אסורים בכישול על האש אבל בישול במיקרוגל יש מקלים ומתירים.

ש - מה דין מזון שבישול בבית חרושת של גויים?

ת - מון פאר הדור והדור הגר"ע יוסף זוקל כתוב לאיסור שימושי יוקוט דגים וכו' חוץ מסדרדים קטנים כיון שאיןם עליים על שולחן מלכים. אמונם יש המקילים בהן כיון שהבישול נעשה ע"י קיטור והגוי רק לוחץ על הכתופים.

ש - האם יש איסור בישול של יהודי מחל של פרהסיא?

ת - לא, בתנאי שהמאכל מכובן כשר, וכן שלא בישול בשבת חי.

ש - מה דין כוים במסעדות של יהודים שעובדים שם גויים?

ת - יש תמיד לברר מי הדק את האש וממי הניח את האוכל על האש.

לקאים בנו חכמי ישראל

הציבור מתבקש להעתיר בתפילה עבור הרה"ג יוסף דהאן שליט"א בן רחל בתורת שאר חולין כמו ישראל והוא אל כביר לא ימאמס את תפילהותינו.

דבר רבני השכונות

הרה"ג אלעזר מנגשה שליט"א
רב העדה האתיופית בברא שבע

הציפייה והتابיעה مزוזת את הגאולה

ציפייה לגאולה היא מהדברים העיקריים המזרזים את הגאולה שבזכותה תבוא הגאולה. במדרש ליקוט איכה נאמר: "אמור יצחק אמרינו ע"ה לפניו הקב"ה: ריבונו של עולם שמא אין חורה לבנים, השיבו הקב"ה: אל תאמר כן, יש דור שהוא מצפה למלכות - ומיד הם גנאלים שעמדו: ותש תקופה לאחריתך נאום ה' ושבו בנים לגבולם". הדוד"א (מדבר קדומות ערך קייו'ו) כתוב: "אמור בילוקט תהילים רמז תשלא": אפליו אין ביד ישראל אלא החקיוי כדי הם לאוולה בשכר הקיוי", והוא מסביר, שכאשר עם ישראל מבקש את הגאולה יכולים לטעון בנגדו, שכן לו די זכויות כדי להגала: על כך משיב עם ישראל "ישיש לנו הקיוי, ובשכר הקיוי כדי שתתגלו". **בשים שציפייה מזוזת את הגאולה**, אם עם ישראל אין מצפה לאוולה העיקריים שמעכבים את הגאולה, אז ע"ה הגאולה מזערת הגאולה, אס' ע"ה גנאלים טוב לו, ובכך מתחילה ומתעכבות גאילו הוא מצהיר בכך שהמצוב הנוכחי טוב לו, והעדר הציפייה והתקופה שמעון בר יוחאי אף אומר (מדרש תהילים מזמור י"ז) כי העדר הציפייה והבקשה על הגאולה מעורר קטרוג קשה: "כל אותן אלו שנפל במלחמה בימי דור לא נפלו אלא על שלא תבעו בנין בית המקדש". אנו רואים איפוא, עד כמה חיונית הציפייה לגאולה והتابיעה מהקב"ה כי ייחוש לנו לאוולה, וממעניינים דבריו של מון ה"ז"ען ח"ס זצ"ל (הח"ח על הסידור סימן ק"ח): "כמה פעמים ביום אנו מבקשים על הגאולה אולם הבקשה בלבד אינה מספקת: יש לתבעו את הגאולה כפועל שכיר המבקש את שכרו, שהדין הוא, שאם אין טובע - אין חיקוב לתת את שכרו בו בים כן אנו צרכים לתבעו את גאולתנו".

כתב ב"עומר אומנות בשם "הבעל שם טוב": שהתגלות המשיח יהא בפתח פתואם בלא הודיע כלל, וכל ישראל לא יחויבו על זה הום של הגאולה ויהיא כל אחד טרוד בעניינו או בעסקיו ויתיאשו, ובכל הודיע כל פתואם" נשמע בשורות הגאולה בע"ה, וכן מבואר בספר תולדות אדם ברמזי שבת הגודול. כתוב "בעל שם טוב" (פרשת ויחי): "ווקרא יעקב אל גבוי ואמר האספו ואנידה לכט את אשר יקרה אתם אחיכם באחרית הימים"; "אשר יקרה" משלו דרך "מקורה" שכל אחד ישב על עבדתו בהשחת הדעת ופותאות בוא מישיח.

MOVABA B'SHEFAR "Sekelot" SEFTA RAM TUVIM B'SHEFAR "Rabbi Akiba" B'KOLIM/ZAKHAR ZO'U'IA: שאנו על פי שנאמרו כמה פסוקים אשר בשעת בית משיח יהיו מלחמות גזירות, ומלחמות גוג ומוגוג, אמונם הוא פועל בתפילתו שלא היינו איז מלחמות, רק המוכר כמה ימודה בהמידה וימכוρ הקמתו, והומור שחרורה על מלבוש עימודו עם האמה וימכור הסחרורה ופטאות יבו אליו ויבשר אשר הנה משיח בא". כתוב בספר "אבותה דדעת", לרבי סעדיה גאנץ: "כשם שבגאולה בית שני בא כורש מלך פרס" לפטע" והודיע על בניין בית המקדש "כן תהן אף הגאולה העתيدة". נאמר בספר "בגדז משירם" (פרשת צו): "בשם המכאר המכיד שהיה מתוגלה ומלמד את כו"ן ה"בית יסך" ומוגלה לו סודות עליונים: "ראשון לציון הנה הגם ולירושלים מברשות און הגאולה לא תהייה כפי שנוהג בעולם, שלפני בוא המלך באים כמה מבשרים ומודיעים שבעוד עשרה ימים יבוא המלך, ואחר כך מカリים שבבודה חמשה ימים יבואו וכו'. אלא הגאולה תבוא בפתח פתואם ותהייה בהר עין". כתוב הדבב": "בדור האחרון דוו של משיח, יוציא הקב"ה נשמות גבורה של תנאים ואמוראים לעילם ומורב קושי הנסיניות הגדוליות יפלו מהם לאלאים לירובות". כתוב ספר "צדקה הצדיק", לרבי זעירא ה"בן מלובכין זע"א: "דورو של משיח ודאי היה בחייב ואפשר שהיה כו"ל חייב ויתהpane לדoor חביב ע"י שהייתך ביבאים לתשובה, ועל כרחך ששורש נשמות יותר גבוהה מכל הדורות, ותשובה אפשר שהייה ברגע אחד נצח וכשה יתברך ירצה הרוי ברגע אחד יכולו כל הקוצים שהסובבים, וזהו הכל כרצוני".

הרב אלעזר מנשה

בית דין צדק לענייני ממונות
שע"י הרבנות והמוסמכת הדתית בא"ר שבע
לפרטים: הרב אלעזר ביטון שליט"א
טלפון: 052-7670510

שמחת חתן וכלה

פניהם של הסוחרים שישבו בעגלת מועדים היו אל היריד הגודול שעדי היה להיריד למחרת בדור. אם לשפטו לפי מצביהם צלחו המורומים, נראה כי עסוקיהם צלחו ידים.

אך לא זו הייתה הסיבה היחידית לעליותם. זו באה' בערך בשל אותן שוכנים דבורי יוניס ועליז'ם, שהטורף אליהם שהלפפו על פמי לבילן. סוחר זה, שנראה היה כתלמידיהם, נגלה כדי שנס יודע רק בהשמעת דבורי חידון שעוזים ומוחכם. הסוחרים נהנו מהברתו של סוחר זה, שככל שידעו עליו היה כי שמו נטלי.

הם לא העלו כלל על דעתם כי אותו בדוחן צער נעל והקערן, שעתיד להאייר את עיניהם של ישראל

באור תורה וחסידות. גם עתה לא הייתה דעתו נתונה לבחרנות לשמה. הוא לו כוונות עמוקות עבורו יותר. הוא יישך למנוע את אווירת התהרקות שמאפיינית את מסעם של סוחרים מצחיקים

הו, בשלעמו, שרווי היה בעולמות אחרים לאמר. באותה נסעה, שארעה באמצע השבוע, שרווי היה בתעניתו, שאותה התחל ביום ראשון ותעדיה היה לסייענה בערב שבת הקרבה. וזה לא היה שבוע חריג אצל

השנה נטהירה לסוחרים, וכשהבחשו ממוקם באירועיהם של אכסניה, החליטו לטスト ממסלולם ולשוטה בה את הלילה ולהמשיד בדרכם ליריד השכם בבורק

אשר תקרכבו אל האכסניה, שמעו קולות שירה ונגינה בוקעים מתוך עדר מורה מצאו את עצם נקלעים לעיצומה של חתונה יהודית.

הסידור עליה חייש מהר הקופ במחותנים משני הצדדים, ואלה הפיצו בהם ליטול את ידיהם ולהציגו לסתות המכובזות התכבר. כי ממשות החתן והכלה באו מלבדין, ומוחמת החתונה, נאלצו לרוץ משלבון, ומכותם פיטורית של קרובם משער החתונה מהוך לעיר מקצת האරחים נעדרו אפילו מהחתונה וכל אורח נסח נתקבל בשמה רבבה.

"ר' נטלי", נשמעה לפטע קרייאתו של אחד המחותנים, שהבחן בסוחר הצעיר שעמד מן הצד הלה הכיריו היטב מבית־מדרשו של 'חויה' מיד הבינו בו כל יתר המחותנים שהכירו גם הם וניגשו להחן את זו בחמימות אשר רב עליה על פניהם כשרואה עתה, ידע, מובטחת להם שמחה לעילא ולעליאל

ליבו של ר' נטלי, שכך אמרו. שרווי היה בתעניתו, נמלך בקרבו והוא לא ציפה כלל כל ל'יפול' לתודת חתונה כזו, ופנוי באורה שעלה לא היו לא לסעודה ולא לעילצות־יתר אלא שכלי רוח לא האה' ר' נטלי בבר מצל החושטו ומחשובתו. היה עליו לנרגז בזרחה טבעית למורי, וכפי שציפו ממנו, בל תגלה סודו והוא נבעל בין

הרבנית והמוסמכת הרותית
בר-שבע

המוסבבים בצדורה שלא תבליט את העובדה שאיננו סוד עם והנה בא הרגע. כתוב ליבם של בעלי השמחה באוכל ובמשקה, קם המרכז ממקומו והזמין את ר' פיך ויארו דבירן", קרא בקול נдол לתשואותיהם של כל הנוחים ר' נטלי ראה את הצדקה בעינוי המשובים ובפני החתן והבן כי יכול להשתתק מהמשימה של פועלם. קם אפוא מנקומו, לעמוד על הספלול ופתח את פיו בהטעמה, כי שرك הוא די.

הלאצתיו החזרות גורו מיד פרצי' צחוק ושמחה מקרוב כל הנוחים. הזכיר האזין בתהנתנותו לחיזוריו ומוחה בתהנתנות רבה כף אל אף. לפעת רץ אחד המחותנים, מילא כס גוללה של יירושך, אבירות הרועים ומרבץ תורה לעדרים נטלי, למן ירטיב מעט את גרכו, כמקובל אצל הבדוחים. ליבם של ר' נטלי נפל. מה יעשה עתה, שכורדים מביטים בו ומוצפים לראותו לוגם את הכסוף....

בלא להתבלבל נטל את הכסוף הגדולה מידי בעל השמחה, וכשיטים את אימרותו השנווה הבאה והכל גע בצחורה, ניצל את הסחתה המבטה הגנעית ורוכן את הכסוף אל תוך... צווארו הפתוח!

הוא גם לא שכח ללחכח בגרונו ולמצטץ בשפטו, כמו שאדיה הכהן שנקיים לרגע את גרכו. התפללו הנוחים מההמורות שבה רוקן ר' נטלי את הכסוף, ומיד הסיקו כי לא רק בדורן מעולה הוא, אלא גם שתינו לא-יקטן. בזה אחר ה החל מווים לו בסותות וספות, ואילו ר' נטלי איינו מסרב אף לאחאת מון, שהרי יש בגדיו לسفוג עוד כמה וכנהה.

דברי בדוחנותו של ר' נטלי, שהפה בהדרגה לדברי התעוררות נקבום, חזרו לבן הנוחים, ורעווי הצדקה היו אטאט לדמעות להותה של תשובה, תשובה מותוך שמחה.

אשר סיים ר' נטלי את דבריו בדוחנותו, כבר עליה השחר. בנדוי כבר היו ספוגים ביוטר ממנין כסות יין־שurf. הסוחרים, שהשעת דחקה להם, החליטו לצאת מיד להמשך דרכם גם ר' נטלי הצער אליהם

הקור העז שדרר בחוץ בשעה זו של עלות־השחר, חתק בברשו של ר' נטלי כסכו נבשר הח' בדיוו' הרוטבם, ספוגי יין־יסורייתות. אולם אמן לדרכו, לא יכול היה להוציא מפי אפילו אנחה קלה

לעת קנקתו, כשנוליה פעם באזוני, מוקוביי את הספרו, אמר: "דומני, כי מכל וסינופים שעברני בכל ימי חי, לא היו קשים מלאה של אותיה סשית שחרת, בתקע התענית, שגבני ספוגים יי'ש אך הכל היה כדי למן שמחותם של חתן וכלה!..."

לעלוי נשמה
רב יוסף שלמה טרייקי זצ"ל
בר עליה זיל
והרבנית רחל טרייקי ע"ה
בת סמי' זיל צ.ב.ה.

הగאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א
הרבי הראשי וראב"ד באר שבע

ולרعيיתו הדගולה, אשת חיל עטרת בעלה,
הרבנית מרימות דרעי תליט"א

עם השמחה השורה במעוננס לרוגל נישואי בנים היקר והחשוב

ר' יעקב ישראלי היי'

בע"ג **שרה** חיי' בת הרב יהושע לוי שליט"א
בורא עולם בקניון השלם זה הבניין יהיה זה בנין עדי עד ברוב נתח וקדושה לטאורת המשפחות הנכבדות, אכן.

הمبرכים מעומקא דלייבא בברכת מזל טוב והצלחה

יהושע (שוקי) דMRI
שלמה אויחוין

מזכיר המועצה הדתית

בני השכונות והקהילות

עובדיה הרבעות והמועצה הדתית

קבלת פנים לציבור הרחוב אי'/
ביום רביעי צ' מ' מנחם אב תשפ"ב (24.8.22)
החל מעה 22:00
באולם אגמים מתחם חוות הבה באר שבע

ה齊יבור נקרא להתפלל ולקרוע שער שמיים

עבורי

ר' שמואל ביטון

בן חנה

לרפו"ש בתשוחזוי"

והן אל כביר

לא ימאס תפילה רבים

שבת שלום!